

Савецкая БЕЛАРУСЬ

Адрэ рэдакцыі і адміністрацыі:
Менск, Літэрацка-выдавецкі аддзел Палітычнага ўпраўленьня Заходняга фронту.

ВЫДАКНЕ РЭЗУКОМУ САЦЫЯЛІСТКАЙ САВЕЦКАЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСІ. № 27 (37). Серада, 15-га верасьня 1920 г.

Сьпячы прагнууся.

Вядомы расейскі месьміньнік Лермантаў калясьці так выказаўся ў сваім вершы аб становішчы усходніх краёў:

„Усё, што ўкол абачна веку, Сьпіць, дэячы снакой“.

Алегальна, не прасьвячоныя народы Азіі, сапраўды доўгі час аставаліся нярухомымі, нібы спаўнымі. Ні палітычнага, ні грамадзянскага руху ў іх ня зналі да апошніх часоў.

Карыстаючы з гэтага, хітрая і празьвітая буржуазья, капіталісты і багаці Англіі і часткаю іншых краёў паміж іх ды памаленьку наладзілі на іх сваю руку.

Адзін за другім цэлы цуг усходніх краёў такім чынам патпаў пад уладу буржуазнае Англіі і Францыі Індыя, Пэрсія, Аўганістан, Бухара зрабіліся калёніямі невялічкіае сама па сабе ангельскае істарыі і доўгія гады служылі яе багацям вялікім скарбам даходаў. Працоўны народ соткамі мільёнаў стагнаў у прыгоны ангельскіх жывадзёраў, ня знаячы прасьветлае хвіліны, ня маючы ўласнага жыцьця.

За апошніае гады пасля вайны прыгон гэты усё крычэў і ўмацоўваўся: знішчанае доўгаю вайною гаспадарскае і прамысловае жыцьцё кпіталісткіх гасударстваў Эўропы нагаражае вялікім няшчасьцем сакайнамў і адвольнаму жыцьцю іх буржуазей. Вось каб прадаць перагачыся ад выразнай пагібелі, ангельская і французкая буржуазья і налягла найбольш на свае калёніі, прагучыся высацаў у паднявольных сабе народах астагніае сокі.

Але ў гэтай сваёй празе ёй прышлося наткнуцца на сапраціўленьне. (Народы Усходніх краёў не змглі далей пакорна маўчаць і паднялі паўстаньне супраціў сваіх прыгнатоцеляў. Турцыя, Пэрсія, Індыя і іншыае зарухалі, заварушыліся і, азіраючыся на Савецкую Расю, парашылі скінуць з сябе векавы прыгон, нацыянальны і клясавы.

З кожным днём гэта рашэньне іх робіцца цьвярдзей-

шым і магутнейшым. З кожным днём яно ўваходзіць у больш стройныае і з'арганізаваныае формы. І кожны дзень яно ўзрастае ў сіле. Дагэтуль у кожнай краіне працоўны народ вёў барацьбу з прыгнатоцелямі на свойму і асобна ад другога. Турэцкіае паўстаньне рабілі адно, а персідзкіае другое—ня маючы аднаго пляну.

Цяпер само жыцьцё вымусіла аплываваць і зьліць змаганьня працоўных народаў усходніх краёў з ангельскай, французскай і сваёй ўласнай буржуазьяй у адно русло. Цяпер гэтага ў Бану надоечы адчыніўся з'езд усходніх і народаў. На з'езд сабралося да двух тысяччаў прадстаўнікоў народаў Індыі, Пэрсіі, Турцыі, Азэрбейджану, Аўганістану і іншых. Усе дэлегацы настраены на баявы і рэвалюцыйны лад. З'езд паставіў арабіць цесную злучку з Савецкаю Расей і пад яе кіраўніцтвам дабівацца запанаваньня Савецкага строю ў краях на ўсім Усходзе. Да галасу з'езду прыслуховаецца мільёны працоўных людзёў, якіае чакаюць скараішчага зьлічэньня ад прыгоны векавых абірацеляў-рапакоў Англіі і Францыі.

З другога боку, да з'езду трывожна прыслуховаецца і буржуазья ўсяго сьвету наагул і ангельская ў асобку. Прыслуховаецца і млее ў бясысьлялі затушыць той вялізарны касьцёр рэвалюцыі, які загараецца на Усходзе, нагаражаючы перакінуць сваё полмя і на Заходнюю Эўропу і на ўвесь сьвет. Спячы прагнутаецца!

Так будзіць хваля рэвалюцыі ўсюды той мьртвяцкі снакой, аб якім пісаў Лермантаў і які даў магу прагучай крыві і поту буржуазей захапіць у свае рукі ўвесь працоўны народ усходніх краёў. І хутка-хутка ўжо замест яго запануае сьвяточная трывога агульнай рэвалюцыі, якая прынясе новы снакой кіпучага будаўніцтва сацыялізму.

З. Жылуновіч.

Абарона Савецкіх Рэспублік.

(Весткі з фронту, адтрыманьныае ад Палкавога Штабу Рэвалюцыйнага Ваеннага Савету Рэспублікі за 13-а верасьня).

Заходні фронт.

У Горадзенскай ваколіцы мы занялі рад сяленьняў у 18 вярстох заходней і 22 вярстох паўдзёўнай Горадні.

У Берасьцёўскай ваколіцы ідуць бойкі ў раённе Кобрэну. На Заходнім Бугу на вучастку Уладава—Соная ідуць упартыае бойкі.

Паудзенны фронт.

У Львёўскай і Рагацінскай ваколіцах ідуць упартыае бойкі.

Вакол вайны і міру.

Мірныае перагаворы

Польскі міністар заграічных спраў князь Сопега паведаміў Народнога Камісара Заграічных спраў т. Чычэрыва, што польская мірная дэлегацыя выйджае з Варшавы 14 га верасьня і прыбудзе ў Рыгу 16 га верасьня. Склад яе даўнейшы.

Зацьвярдзеньне мірнага дагавору.

Латвійскі Устаноўны Соём 2 верасьня аднагалосна зацьвердзіў мірны дагавор з Расей.

Новыае камандзеры.

Ангельскіае газэты паведамляюць, што з другой паловы жніўня ўсе польскіае хронты падчынены камандаваньню афіцэраў генэральнага штабу Антанты.

Наступленьне савецкіх войск.

Як паведамляе літоўская газэта „Літва“, савецкіае войскі адтрымалі новую значную падмогу і пачалі наступленьне. Шмат войска б до скіравана ў кірунку Сувалкі—Аугустоў. Новае наступленьне Чырвонай арміі Горадні—Аугустоў.

Канец блізка.

Румынскіае газэты пішуць аб вайскавой дзейнасьці Урангэля. Яны кажуць, што ня

тэба быць прарокам, каб угадаць, што лёс Урангэля нічым ня будзе розьніцца ад лёсу Дэнікіна і Калчака. Якіае-б Урангэль сілы ня ўпаграбляў, яму ня удаецца затрымаць капіску бальшавікоў.

Французскіае інструктары у польскай арміі.

Гэтымі днямі прыехалі ў Львёў некалькі дзясяткаў французскіх ахвіцэраў гонэральнага штабу і вышэйшых інструктараў, каторыае зразу атправіліся на фронт і блізі залічаны на работу ў штабах польскай арміі, дзе яны кіруюць фортыфікацыйнай работай і ўмацаваньнем франтавых лініяў.

Дорага каштуе.

Заграічныае газэты паведамляюць, што чарнасотніцкая Вэнгрыя пасылае свае войскі на помач Польшчы, адтрымаўшы за гэта Трансыльванію з гарадамі Аргая і Марэ. Вэнгэрскіае войскі быццам ужэ знаходзяцца ў радох польскіх войск у Галіччыне.

Банды Урангэля уцякаюць.

Газэта „Военный Голос“ стану арміі Урангэля піша, што моладзь уцякае есклада арміі.

Другая навука.

Каля году таму назад нашы войскі адступілі, і землі Беларусі і значная часць Літвы былі заняты польскімі жегіянерамі; тагды польскія паны падалі насяленьню гэтых мясцін першую навуку. Гэтая навука вытлумачыла насяленьню аб тым, як абстаіць справа з сацыялізмам у стане Пілсудскага. Праводзячы ідэі сацыялізму, польская „дэмакратычная“ рэспубліка пачала з таго, што адняла ў сялян зямлю і аддала яе паном. Аднак жа, гэтая яе місія „вызваленняя“ не закончылася. Дзеля таго, што некаторая часць сялянства ня была ўздаволена такім вызваленнем, дык гэроі Рэчы-Паспалітай рашылі даказаць ім пры дапамозе бізуноў і разстрэлаў, што „сацыялісты“ Польшчы умеюць барацьба справы сваіх памешчыкаў. Яшчэ болей старанна яны баранілі „волю“ па гарадох. Дзяржавам прафесіянальных саюзаў была дадзена магчымасць у вострае, пад абаронай жалезных гратаў, барацьба справы рабочых.

Пагромы, зьдзекі і грабежствы служылі спосабам правядзеньня ў жыццё „свабоды“ Пілсудскага, Дмоўскага і хаўры. Цяпер жа, пасля бадай гадавога прабывання пад уладай польскіх рэспублікаў, нават тые нямногія з насяленьня, якія за белы пірог гатовы былі наддаваць і радавацца дзеямі польскіх сацыялістаў, пабачылі, што „свабода“ польскіх „сацыялістаў“ дзе толькі прастор памешчыкам, хвабрыкантам і купцам. Працоўнаму люду

гэта „свабода“ дзе толькі панскую нагамку, турмы і пагромы.

На зьмену сацыялізму нашоў з’явілася тагды ідэя незалежнасці дзяржаваў. Буржуазія Літвы, Беларусі, Латвіі і інш. выбівалася з сіл перакамаць насяленьне сваіх краёў у тым, што як толькі над імі навесяць ярлычок „незалежнасць“, дык шчасце сытасць і ўдаволенне адразу-жа запануюць у іх. Папярэднімі слаі пралетарыяту добра зразумелі вартасць гэтай незалежнасці. Яны зналі, што пакуль у гэтых дробных дзяржавах улада будзе ў руках капіталістаў, рабочыя і сяляне будуць пад тым жа ўціскам, што і пад уладай польскіх паноў. І сваё нагайка-ярмо сваіх ім былі так жа ненавістым, як і панскі бізун. Папярэдні пралетарыят знаў яшчэ, што захопнікі ня могуць жыць у згодзе, і што незалежнасць буржуазіі дывядзе толькі да вечных войнаў, ад якіх ніхто не будзе толькі працоўны люд Дзеля гэтага, з самага пачатку агітацыі за штатную незалежнасць, яны казалі: „Толькі саюз пралетарскіх краёў з работніка сялянскім прывіцельствам на чале дывядзе да праўдывага міру“ Усе жа в краі буржуазіі ёсць абме, спроба кінуць пил у вочы рабочых.

Але ня ўсе так, як перадавыя пралетарыі слаі, зразумелі ясна рабочыя элементы.

Як і раней і з паялкамі ім патрэбна было навучаньне,

каторыя выдвочна паказала вартасць буржуазных слоў, і таі-жа пачэкая Польшча гэтаму навучыла.

„Польшча заўсягды бараніла і паважала незалежнасць сваіх суседзяў“, казаў Домбскі на пасяджэньні мірнай нарады. Гэта ён казаў тагды, калі Чырвоная армія нанасіла пляхце удар за ударам. Але як толькі шчасце троху пакараваўся ў іх збок дык „абаронцы“ незалежнасці народаў забылі свае ўласныя словы і накінуліся на Літву, спадзяючыся пры агульнай суматохе адарваць што колечы ад яе. І замест апяванага мірнага сумежнага жыцця, захопнікі гатовы кінуцца адзін на аднаго.

Уся вартасць буржуазнага міру маленькай Антант даўна выявілася-б, каб вялікая Антант не старалася прыміраць іх усімі сіламі дзеля таго, каб усіх іх кінуць на

ненавістыя ей пралетарыяты Расей.

Якое было б мірнае жыццё на той выпадак, каб ня было небяспекі, бальшавізму, кожны можа зразумець. Польшка Польшча падала насяленьню заходніх краёў Расей навуку ў другі раз. Яна ясна паказала, што да тых часоў, пакуль у Польшчы, Літве, Латвіі, і Беларусі на чале будзе стаяць буржуазія, усё словы аб незалежнасці і мірным сумежным жыцці нічога ня варты. Як дзяржавы вялікай Антанты, так сама і маленькай, будуць вечна грызціся і ваяваць паміж сабою.

Гэтая другая навука павіна служыць паказальніцай усім тым, хто верыў зычным, але пустым выкрыкам аб незалежнасці, забываючы, што пабеда пралетарыяту ёсць адзінай парукай дзеля правядзеньня яе ў жыццё.

А. Вайцяхоўскі.

У стане белых.

Што зрабіў Урангэль.

На харчовай нарадзе пры савеце трудавой арміі, якая зніходзіла ў прывольжні, старшыня Царыцнскага губернскага харчовага камітэту паведаміў, што Царыцнскага губерня дагэтуль ня можа правіцца ад Урангэлеўскага зруйнаваньня. Уся прада ў губерні ідзе вельмі марудна. Апошні хлебны расклад Царыцня выплаўніў толькі на адну чверць. Царыцнскага губерня была адной з найбольш багатых губ. Расей. Зруйнаваў яе Урангэль у працягу некалькіх месяцаў. Цяпер Уран-

гэль прабуе прабрацца ў яшчэ больш багаты край—Кубань, Дон. Калі ён прарвецца, то і там будзе тое, што ў Царыцнскага губ.

Бягуць у процьму.

Як апаўдаваюць перабежчыкі, ва Усходняй Галічыне на ст. Рыва Руская сабралася 7 эшалонаў уцкаючай буржуазіі. Польскія салдаты не дазваляюць даваць гэтым эшалонам паравозаў; 2 машыністы, якія спробавалі ўвесці гэтыя эшалоны, разстрэлены салдатамі.

Тое, што было.

Слухайце, дзеткі маленькія, Бабкі, дзядочкі сіверскія! Гэта ня байка вясёлая— Праўдачка шырая, голая. Летась, як ляж разгуляўся тут, Шыбэльнік распанавайся тут,— Нейкія людзі шляхетныя, Мірныя, натта прыветныя, Удумалі штучку ціхенькую Тады зной арміяй вялікаю: Вышлем да пана мы місію, можым пры ляж камісію Тут беларуску войсковую; Зробім штучэцкію новую, Дзе бы сябе мей прыбыткі, Бо абаралісь да нітачкі!

* * *

Вое прыбрылі, як плятачкі, У махі вяльможнага татачкі. Гнуліся ўсе ў тры пагібелі, Путаўся доўга і хібалі. З споласху—страху вялікага Сыталі слозанькі дзікія.

Пану былі яны гадлівыя. Ен аднак быў-жа дагадлівы: „Хлопцы лапцэй так чураюцца, Натта ўжо грэсэчна трымаюцца, Хай жа паслужаць мне службачку, Дай, завяду з імі дружбачку! Хлопы хай будуць тут бітыя У славу арла наспалітага!“ Слова казаў талерантнае Слаўны Пилсудскі аж гукнула Ды навакол проста грукнула: „Ваша зямелька, сялібанькі Мусаць быць вечна шчаслівацькі.“

Бо тут радзіўся бяз горанька Я—ваша ясная зоранька! Дайце сюды вашы кошчыкі, Маецце грошычкі, грошычкі!“

* * *

Лобамі ніц людзі гонкулі, У руку вяльможнага цмокнулі І Круць верць хвостом на сабачану, Мэ!—языком на быдлачаму.

Споўнілі слаўную місію І давай ладзіць „камісію“. Бразь медзякамі ў кішчэчыхах, Шасталі маркамі ў жменьчыках: „Гэта ня жарты, ня жартачкі Мець будзем армію—вартачку, Роднаму краю апорачку У гэту шчаслівую парачку! Нам Беларусь вельмі дорага. Болей ня пусьцім мь ворага К нам бальшавіцкага, бруднага, Страшнага, вельмі паскуднага!“

* * *

Вось пачалі людзі грэшыць Граці камедыю сьмешную. Менск проста пухаўся з рогату. З хітрыкаў белыха „козату“. Сьцены „Гарні“ грукам грукалі, Салі яго стукам стукалі. У шынкара Бераловіча Рэчка цякла цар-Мядовіча. Рымарства чысылась слаўнае, Шла авантура забайнае, З сьвету ўсяго авантурнікі, Царскія слугі, хайтурнікі,

Раптам усё генэраламі— Шышкамі сталі нямалямі. Розная шваль няпрыкметная Бліснула ўся эшаламі. Шпоры зьвінелі сталёвыя, Ляскалі рэмні стральбовыя, Толькі бяз стрэльбаў—арўжэжыі

Лягі ня далі: задужа ім Гонару штога бяз гэтага, У сукнах ангалскіх адзетые. Стрэльбы—адны абяцаначкі, Панскія толькі цацаначкі. „Хай жа пакуль што паперкамі,

Як дзетварышча цукеркамі, Грае ўоесь „тэаб з ад’ютантантамі“, З сворай сваёй, з камэд’янтамі. Броні паверыць?—халерачкі! Выйдуць дурныя паперачкі. Досыць бяз гэтага гожаства!“— Думала ясна вяльможства.

(Працяг будзе).

Ярыла Паўстанец.

Рух рэвалюцыі на усім сьвеце.

Саюз металістаў у Італіі.

Прадстаўнік Італьянскай дэлегацыі ў Расеі паведаміў аб жыцці металістаў у Італіі вось што:

Саюз мае 20000 членаў. Ва ўсіх хвабрыках з'арганізаваны ўнутраныя камісіі, якія глядзяць за тым, каб саюз прадпрыемцаў выкараў умовы. Гэты саюз прадпрыемцаў лічыць, што рабочыя вельмі распусьціліся і стараецца як колечы наляжыць на іх сваё ярмо, але саюз металістаў гатовіць на гэта моцны апаор. Саюз металістаў—самы перадавы рэвалюцыйны саюз у Італіі і мае вялікі ўплыў на нараду працы.

Італьянскія таварышы ішлі на сустрэч Савецкай Расеі і дапамагалі ёй тэхнічнымі сіламі. Пасьля ад'езду дэлегацыі з Італіі, будзе там адчы-

нен запіс жадаючых выехаць у Расею.

Рабочы рух у Італіі.

На металічных заводах у Рыме пашыраецца камуністы рух. Больш 200 хвабрык у Мілане і ваколцах знаходзяцца ў руках рабочых, якія падлілі на іх Чырвоны сьцягі. Рабочыя Турynu падтрымліваюць сваіх таварышў. Правіцельства ня можа павыганяць рабочых з прадпрыемстваў і прабуе аднавіць перагаворы паміж рабочымі і хвабрыкантамі. Хвабрыканты занятых рабочымі заводаў сабраліся ў Мілане і апублікавалі заяву, у якой пішуць, што яны ня могуць выпайніць трэбаваньняў рабочых. Правадыры рабочых заяўляюць, што забастоўна перайшла з эканамічнага грунту на палітычны.

У Савецкай Расеі.

Мірныя перагаворы з Фінляндыйяй.

Член мірнай дэлегацыі па перагаворах з Фінляндыйяй Кержанцаў паведаміў, што асноўная праца ў перагаворах з Фінляндыйяй ужо закончана. Фінляндыйя адтрымлівае частку Печаважскай абласці і гэтакім чынам будзе мець доступ да Ледавітага акіяну. Цяпер Фінляндыйя адтрымлівае меншыя абшары, чымся ў 1918 годзе. Мы пакінулі за сабою прававольнага транспарту (правозу) праз р. Печавегу. Гэтакім чынам, вольныя зносіны з Нарвегіяй ня спыняюцца. Фінляндыйя адтрымлівае дзеве воласьці ўсходняй Карэліі, якія ўходзяць у склад усходняй карэліскай працоўнай Камуны.

У Фінскай затоцы ўсе выспы разам з Гоглянд нейтралізуюцца (робяцца нічымі). Фарты зьніштажваюцца.

З боку эканамічнага зроблена ўмова, па якой усе даўнейшыя зносіны касуюцца. На аснове статуту, уся маёмасьць Фінляндыйя, якая знаходзіцца ў Расеі, пераходзіць да Расеі; якая знаходзіцца ў Фінляндыйі—пераходзіць да Фінляндыйі.

Сусарэўскае лясьніцтва абшарам 200.000 дес. лесу перадаецца ў распараджэньне Расеі.

Фінляндзкая дэлегацыя лі-

чыць, што мірная ўмова будзе падпісана ў хуткім часе.

Данскі басейн працуе.

5 верасьня на Маконінскім заводзе Данскога басейну дунчана ў ход Савецкая домна (плавільная цех).

Нарада пралетарскіх пісьменьнікаў у Піцеры.

Петраградскі саюз пралетарскіх пісьменьнікаў адчыніў нараду, на якой з'ехалася шмат выдатных пралетарскіх пісьменьнікаў. Нарада апрацавала праект уставы Ўсерасейскага саюзу пісьменьнікаў. Саюз мае змагацца за поўнае выяўленьне праграмы камуністычнай партыі. Гэты саюз павінен аб'яднаць усіх пісьменьнікаў рабочых і сялян. Нарада паставіла арганізаваць адзіны журнал, каторы будзе вылавацца ў Петраградзе і будзе злучаць пралетарскіх пісьменьнікаў усей Расеі.

Выпуск студэнтаў унівэрсытэту імя Сьвярдлова.

12 га верасьня адбыўся урачысты з дывіпук пралетарскіх студэнтаў камуністыкага унівэрсытэту імя Сьвярдлова.

Чуткі з за-граніцы.

Ня хочупь працаваць са здраднікамі.

Індускі нацыянальны з'езд большасьцю галасоў прыняў пастанову атказацца ад сумеснай працы з брытанскім (ангельскім) правіцельствам. Пастанова патрабуе так сама атказу ад брытанскіх тытулаў (вядучаньняў), чыноў, атказу ад працы ў арміі, правіцельствах установах, ва ўсёх ліках камісіях і жарадах.

У сілу вераць.

Вера Чэха Славанаў у сілу і пр'узківаець дзела Савецкай Расеі на столькі закраілася ва ўсіх частках наша дзеньня, што нават адзіна буржуазныя палітык, быўшы міністар, на многалюдным мітынгу казавіў, што калі ёсьць на сьвеце непабядзімая страна, дык гэта Савецкая Расея, дзеля таго, што за яе стаіць пралетарыят усяго сьвету.

Не паслухаюць.

Сэрба Анталы ўцягнуць Сэрбію ў наступленьне проціў Савецкай Расеі, як заяўляюць сэрбскія газэты, будзе бізусьпешна.

Вайна Літвы з Польшчаю.

Паведамленьне Літоўскага Генэральнага Штабу за 6 верасьня.

Адзінаўшы падмогу, паліць ўзманавіліся на лініі ваёраў Сайно, Белае, Пліса, Вігоа і Шэргі. У асобных мясцовых частках паліцыя, пры падмоге аргументаі, прабавалі атакаваць, але былі адбіты ўсюды. Большыя стачкі адбыліся ў ваёніцах ваёр Тартакі і Сайно.

Палкоўнік Генэральнага Штабу Кляшчынскі.

Беларусь пад Літвою.

Аўтаномія Беларусі.

Нацыянальны Беларускі Камітэт Віленшчыны і Горадзёншчыны паслаў да Літоўскага ўраду дэлегацыю. Беларусы прасілі даць аўтаномію беларускай частцы Літвы, бо беларус ў там жыве каля 2-х мільёнаў.

Літвіны прыхільна сустрэлі беларусаў, але пытаньне перанеслі ў Сейм. Міністар спра-

З хронту на хронт.

З хронту працы на хронт крывае

Мы шлем гарачы свой прыклад. Адной мы думкай ўгадавалі. Аднакіх з Вамі, дзеці бед.

Вы там, мы гэтта гніль р'уе.

Вы там, мы гэтта носы сьнегу. На мурах спольнасьці будзе.

І пр'кладам к раю сьлед. Цясьней же рады браты полетва.

На серпу, молату й мячох. Мы ў сьвет сваёй, ў сьвет довольства.

Адчынім дзьверы на хронтох. Адам Чырвоны.

вядлівасьці абяцаў, што ў будзе зроблена па справядлівасьці. Падзівімся. Пэўна толкі, што бел рускіе рэвалюцыйныя сяляне ніякай несправядлівасьці над сабою не дапусьцяць.

Беларускае войска.

Ковенская беларуская гвардыя „Пагоня“ паведаміла, што ў Літоўскай арміі масава па беларускае войска, якое займае хронт на 42 вярстаў уздоўж на латышскай і савецка-беларускай граніцах. Занятых вайсковымі беларускімі часткамі мясцох ўся ўлада яквайсковая, гэтакім чынам належыць ім жа. Вайсковым беларусам стаіць на перадавой пазыцыі ўжо чацьвёрты месяц і ў хуткім часе будуць каманд'раваны ў беларускі Браслаў.

Беларускіе арганізацыі у Вільні.

- 1) Цэнтральная Беларуская Рада Віленшчыны з'яўляецца беларускім палітычным цэнтрам. Выбрана на беларускім зьездзе 2/VII 1919 г. ў часе польскай акупацыі краю.
- 2) Віленскі Нацыянальны Беларускі Камітэт—арганізацыя не палітычная. Мае мэтай абараніць інтарэсы беларусаў.
- 3) Беларускі Камітэт помачы пацярпелым ад вайны—ўстанова чыста дабрачынная.
- 4) Беларускае Навуковае Таварыства.
- 5) Хаўрус Віленскіх Коопэратываў.
- 6) Коопэратыву „Райніца“.
- 7) Таварыства „Друк“.
- 8) Беларускі настаўніцкі хаўрус.
- 9) Віленская гімназія.
- 10) Беларускі прытулак.
- 11) Беларуская кнігарня.
- 12) Беларускі Клюб.

Праца віленскіх прафэсійнальных хаўрусаў.

Цэнтральнае Бюро прафэсійнальных хаўрусаў у Вільні прымае рады дзела барацьбы з безработьнем у горадзе. Дзеля гэтага выбрана асобная камісія. Пакуль што парашано знайсці сродкі для вядзеньня дзяшовых ці дарэмных абедуа, ежы, а так сама дроў. Наагул, дзейнасьць віленскіх прафэсійнальных хаўрусаў патрашкую адраджаецца. С парашэньня ўласьніў адбылося засяданьне, на якім выбран прэзыдыум П.Б., выпайніцельны камітэт і выпайніцельны камітэт.

Праца беларусоў у Г. Адэсе.

За час з 1 ліжня па 25 жніўня г.г. праца Літоўска-Беларускага Аддзелу шмат пашылася і пашла ўперад. У адпачынак гэтага кароткага чаго было зроблена 5 агульных одаў сяброў Аддзелу, 14 катэртаў - мітынгаў - спектакляў, 5 лекцый прачытана і абмяслася 20 гутарак: па сучаснаму моманту і палітычна-эканамічных пытаннях.

Праца вялася большасцю пры беларускім і літоўскім абочым клубе. Пры гэтым, асабліва ўвага звярталася на тое, каб прыцягнуць да працы ўсе рабочыя масы.

Вынікам агітацыі ў гэтым напрамку было дасягнута тое, што беларуская і літоўская моладзь арганізавала свае гурткі. Пакуль што яны без усялякай палітычнай ахварбоўкі, але ёсць надзея, што ў хуткім часе ўдасца прыдаць ім характар Камуністычнага Саюза Моладзі.

Больш усяго Аддзелам зроблена ў культурна-просветнай абласці. Адчынена 4 беларускіх і 2 літоўскіх школ. Дзіцячыя калёніі, беларуская і літоўская, перароблены ў школы-камуні. Ва ўсіх гэтых школах абучаецца да 650 дзяцей. Уся праца ў гэтых школах увесь час ідзе пад наглядом Аддзелу. Кожны дзень для дзяцей у клубах робяцца чытанкі і гутаркі, на якіх тлумачыцца, што такое Савецкая ўлада, што такое камуністычная партыя і яе заданні, што дала Савецкая ўлада дзяцям і г. д.

Вялікая ўвага звяртаецца на працу паміж бежанцаў - беларусоў і літоўцаў, якія рыхтуюцца к ад'езду на бацькаўшчыну. Дзеля іх пастаўлена арганізаваць цэлы рад сыстэматычных чытанак і гутарак аб Савецкім будаўніцтве. На гэта пачуўся жывы адгук паміж бежанцаў; шмат запісваецца ў лік слухачоў. У гэты час вядзецца арганізаваная праца па падшуканьню лектараў і матэрыялу для прадстаўчых чытанак і гутарак.

Настрой паміж беларускімі і літоўскімі масамі, якія да гэтага часу ў большасці трымаюць вузка-нацыянальнае погляду, ці былі зусім не зацікаўлены ў палітычным жыццю, у сучасны момант вядома на складаецца ў карысць Савецкай улады. З іх шмат ахвотна запісваюцца ў партыю.

Беларус з Адэсы.

Што робіцца на Беларусі.

Безпартыйная нарада работніц у Магілёве.

29-га жніўня адбылася шырокая безпартыйная нарада работніц. Прысутнымі былі 120 дэлегатак.

Мобілізацыя камуністаў у Магілёве.

Магілёўская арганізацыя Рас. Кам. Партыі змобілізавала на Заходні фронт 10 найлепшых таварышоў, у тым ліку 2 кабет.

Жывая газета.

У горах Пінску арганізавана вустная газета, якая выходзіць на пляцы і на ст. чыгункі. На сялян і чырвонаармейцаў яна робіць вялікае уражанне.

Гэтага не павінна быць.

(па Менскаму навету).

Старшыня Беларускага Волрэўкому ва ўсім напамінае нам старшыню царскіх часоў. Ён бярэ хабар, чым толькі можна, і кожны дзень не прамянае вышчы чарку самагонкі. А два сябры Семка-Гарадзецкага Волрэўкому, дык яшчэ лепшыя штучкі вырабляюць. Мала таго, што бяруць хабар і заўсёды "пад выпіўшым", дык падрабляюць фальшывыя дакументы і гэтым вызваляюць ад вайсковай службы. Яны даюць дакументы, што на год рудзіўся пазней, каб гэтым вызваліць ад службы. Думаю, што не дарма яны робяць гэтыя цёмныя справы. Гэтае "хапчыкі" ўжо вазрыштованы, толькі траба даць ім добрую плату за іх службу.

А адзін сябра Самахвалявічага Волрэўкому вельмі любіць рабіць рэквізыцыі. Напрыклад, зрабіў гэтую ў мясцовай аптэцы. Адыхоўчыні з аптэкі сказаў аптэкару, каб той даў тры бутэлькі сьпірту, дык зьверне ўсё рэквізаванае. Аптэкар даў апошні сьпірт, які так патрэбен для аптэкі, і даў некалькі тысяч рублёў у дэдатак, якія патрабаваў рэквізытар, і рэквізыцыя не адбылася.

І гэты "хапчык" сядзіць у гэтым, здаецца, на ільвінай бачыне. Во гэтакія штурхі прадстаўнікоў улады падрабляюць аутарытэт Савецкай Улады прад вачыма сялян.

Ворагі нашы нам ставяць у прыклад такіх паскудлікаў

і кажуць: „Вось якая ваша ўласць, чым яна адмяняец на ад царскай улады? Нам сэрца баліць гэта слухаць... А вінаваты ва ўсім нашы прадстаўнікі. Памаянцо нам выкінуць такіх шкурнікаў... Мы пасадзім туды людзей, якія будуць на сваім месцы і будуць частымі выказаўцамі ўсіх нашых дэкрэтаў і настановаў.

Селянін.

Па Менску.

Дзень барацьбы з халерай.

Санітарная часць Заходняга фронту накінула ў Менску на 20 верасня „Дзень барацьбы з халерай“. Будуюць уладжаныя міжкі і локні. Зроблены кліткі і літоўкі дзеля раскаўчывання сярод насельніцтва.

Санітарная чынісць у горадзе.

З прычыны вострай эпідэміі, прыказана ў 3-х дзённы тэрмін прычысці ў чыстату і іспраўнасць усе хвабрыкі, заводы, магазыны, крамы, рэстараны, сталовы, гателі і цырульні, пасля чаго спецыяльная сьпешная санітарная камісія будзе рабіць агляд гэтых памяшканьняў.

Зварот з палону.

З верасня ў Менск прыбыў з Маладэчна першы вэпагон чырвонаармейцаў, якія вяртаюцца з ваяцкага палону праз Літву. Літоўцы даставілі чырвонаармейцаў з Коўны, дзе яны былі сабраны ў лагер. З Маладэчна яны былі пераможаны ў наш поезд і прыехалі ў Менск.

Беларуская бібліятэка.

Беларускі Аддзел пры Менскім Камісарыяце Асветы мае ў хуткім часе перавезьці з Пенцбургі ў Менск бібліятэку „Беларускага Эканамічнага Обшчэства“, якая налічвае ў сабе шмат каштоўных матэрыялаў па беларускаму мастацтву.

Новая Сельск. Гасп. школа.

Культ. Асветны Аддзел Камісарыяту Сельск. Гаспадаркі С. С. Р. В. абвешчае, што з 1 верасня г. г. у мястэчку „Красны Берат“ адчыняцца ніжэйшая Бабруйская сельская гасп. школа (Ст. Красны Берат Літ.-Ром. чыг.).

Жадаючы паступіць у школу пры заяве павінны далучыць пасведчаньне аб адукацыі (ня ніжэй 1-ай ступені працоўнай школы).

Вутням даецца пры школе памяшканьне і пабк. Заняцьце пачынецца ў першай палове кастрычніка.

Унівэрсытэт на Беларусі.

Для Беларускага унівэрсытэту адведзена памяшканьне гошпіталю на Александрэўскай вуліцы, з усімі акружымі пляцамі, якія ўжо адбудуваюцца ў хуткім парадку, каб у восені можна было адчыніць філэлягічны факультэт.

На дзях масада прыехалі ў Маскву камісія для абследаваньня таго, што мае Менск для унівэрсытэту і што яшчэ патрэбна. У Маскве запэўверджана зьместа для унівэрсытэту на чатыры месяцы ў ліку 104 мільёнаў рублёў.

Экспліататарам пайка не выдаць.

Па безпартыйнай рабочай нарадзе ў Менску 13-га верасня паміж іншымі разглядалася халера і жыццё. Пры гэтым было пастаўлена дотрудавому насельніцтву, дзе экспліатуе чужую працу, пайкоў не выдаваць.

Забарона прыватнай прадажы хлеба і мясных прадуктаў.

Асабным прыказам забаронена ў Менску з 13-га верасня прыватная прадажка хлеба і мясных прадуктаў.

Гэта забарона мае мэтай галоўным чынам затрыманьне хлебных запасаў на вёсцы.

Пачтовая скрынка.

С. Сосенскаму. Газэту выслалам. Надеймайце болей карэспандэнцыяў.

Адыму Чырвонаму. Вашы два верны падраўкавалі. Трошчы слабы. Пішце болей і, глаўнае, пішце нам карэспандэнцыі са сваёй вакаліцы на конт савецкага будаваньня і наогул аб цяперашнім жыцьці вёскі.

Адыму Красінскаму ў Шпісальбурзе і Просьперу Туміловічу ў Барсуковай Градзе. Цяпер газэты не выслалюцца на патпіску. „Савецкая Беларусь“ выслалацца вам дарма.

Камінец-Падольск. І. Печко. Ваш ліст дайшоў да нашае рэдакцыі. У адказ на яго наведамілі вас, што Беларусь абвешчана Савецкай Рэспублікай у вельмі вузкіх межах у распыўчатым сэнсьце. З Польшчай ідзе вояжасць і вайна. На чале Раўкому Беларусі стаіць Чэрвякоў. Адносіны ўласцівы да нацыянальнага руху на вышэйшым з-за нільменьне гэтага руху ў школах абавязкова беларуская мова.

Школы адчыняць можна беларускіе. Нацыянальны ўзрост насельніцтва расьце ў зьвязку з абраньнем да Літвы часткі Беларусі па мірнаму згавору і з-за цяжкіх скруткаў панскага прыгону. У Менску выходзіць дзье беларускіе газэты і адзін журнал. Беларускіх арганізацыяў маецца ў Рызе, у Вільні, у Коўні, у Рэвелі, у Варшаве, па многіх гарадах Беларусі і Расей.